

mærkes, at den registrerede selv vil kunne fremsætte anmodning om, at den dataansvarlige retter, sletter eller blokerer oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende eller på lignende måde er behandlet i strid med lov eller bestemmelser udstedt i medfør af lov, jf. § 37.

Til stk. 5

Efter bestemmelsen må indsamlede oplysninger ikke opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles. Oplysninger må således ikke opbevares i identificerbar form i længere tid end, hvad der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne indsamles, eller i forbindelse med hvilke oplysningerne senere behandles, jf. stk. 2 (kravet om formålsbestemthed). For så vidt angår spørgsmålet om, hvornår der er tale om identificerbare oplysninger, henvises til bemærkningerne til § 3, nr. 1.

Det er ikke muligt generelt at beskrive, for hvilke tidsrum opbevaring af identificerbare oplysninger vil kunne ske. Dette må afgøres i den enkelte situation. Det forudsættes dog, at der gennem vedkommende tilsynsmyndigheds virksomhed vil blive fastlagt nogle generelle kriterier for, hvor længe dataansvarlige i almindelighed må opbevare identificerbare oplysninger. Det bemærkes i den forbindelse, at det påhviler den dataansvarlige i forbindelse med anmeldelse af behandlinger til vedkommende tilsynsmyndighed at give oplysning om tidspunktet for sletning, jf. § 43, stk. 2, nr. 9, § 48, stk. 2, samt § 52.

Specielt for så vidt angår spørgsmålet om arkivmæssig opbevaring henvises til reglerne i arkivlovgivningen herom. I det omfang, opbevaringspligt følger af disse regler, vil opbevaring være berettiget efter den foreslåede bestemmelse.

Til § 6

I bestemmelsen fastsættes de generelle betingelser for, hvornår behandling af oplysninger må finde sted. Bestemmelsens stk. 1 gælder som udgangspunkt for enhver behandling af oplysninger, som er omfattet af lovforslaget. Lovligheden af visse særlige former for behandlinger skal dog afgøres efter §§ 7-13.

Til stk. 1

Af bestemmelsen følger, at behandling af oplysninger kun må finde sted, hvis en af de i nr. 1-7 angivne betingelser er opfyldt. Fælles for disse regler er, når bortses fra samtykkereglen i nr. 1, at behandling kun kan ske, hvis den er nødvendig af hensyn til en række nærmere angivne interesser. Det vil bero på den kon-

krete situation, om en given behandling af oplysninger må antages at være nødvendig i bestemmelsens forstand. Med kravet om nødvendighed er der således overladt den dataansvarlige et vist skøn. Dette skøn vil altid kunne efterprøves af vedkommende tilsynsmyndighed, jf. § 55, stk. 1, og § 67. En nærmere udfyldning af bestemmelsens nødvendighedskriterium må derfor ske gennem vedkommende tilsynsmyndigheds virksomhed. I den forbindelse forudsættes det, at der sker en vis koordinering tilsynsmyndighederne imellem vedrørende de i bestemmelsen indeholdte standarder, jf. § 66 og § 68, stk. 1.

Vurderingen af behandlingens nødvendighed afhænger af, hvilken form for behandling der er tale om. Det vil således skulle vurderes separat, om det er nødvendigt, at oplysninger indsamles, registreres, videregives, samkøres m.v. Der vil endvidere skulle henses til, hvilken type oplysninger der er tale om. I den forbindelse forudsættes de almindelige behandlingsregler i lovforslagets § 6 i videst muligt omfang administreret på den måde, at der ikke - uden samtykke - registreres og videregives personoplysninger i videre udstrækning end efter den gældende registerlovgivning.

Med lovforslaget lægges der således ikke op til ændringer i den gældende retstilstand om, i hvilke tilfælde der må foretages samkøring i den offentlige forvaltning. Det forudsættes endvidere, at der stilles strenge krav til private dataansvarliges samkøring af oplysninger.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.2.4.2. (pkt. A) og 4.2.4.3.

Efter bestemmelsen i nr. 1 må behandling af oplysninger finde sted, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke hertil. Samtykkekravet skal forstås i overensstemmelse med den legale definition i § 3, nr. 8. Den dataansvarlige vil ikke kunne opnå stiltiende eller indirekte tilslutning til behandling af oplysninger, jf. herved også kravet om, at et samtykke skal være udtrykkeligt. Et egentligt krav om skriftlighed følger ikke af bestemmelsen. Der bør dog i videst muligt omfang søges indhentet et skriftligt samtykke fra den registrerede, idet der herved opnås klarhed omkring samtykkets rækkevidde. Det bemærkes, at det ved behandling af oplysninger på baggrund af et samtykke fra en registreret person er en betingelse, at også de grundlæggende principper i § 5 er opfyldt. Behandlingen af oplysninger vil således bl.a. skulle være i overensstemmelse med god databehandlings-skik, jf. § 5, stk. 1, ligesom behandlingen også skal være sagligt begrundet og relevant, jf. § 5, stk. 2 og 3. Det forudsættes, at tilsynsmyndigheden ved vurderin-